Oruç Aruoba

GEÇ GELEN AĞITLAR

Mep his ta
metinler

Oruç Aruoba GEÇ GELEN AĞITLAR

Oruç Aruoba

GEÇ GELEN AĞITLAR

Mephisto Yayınevi
İstiklâl Caddesi No. 173 Beyoğlu/İstanbul
Tel: 293 19 09

GEÇ GELEN AĞITLAR
Oruç Aruoba

Birinci Basım: Aralık 1994

© Bu kitabın tüm yayın hakları
Mephisto Yayınevi'ne aittir.

Yayın Yönetmeni: Abidin Aydın
Kapak Tasarımı: Lalehan Uysal
Kapak Fotoğrafı: Artur Büyüktaşçıyan

Dizgi: Asi Dizgi
Baskı: Yaylacık Matbaası
Cilt: Örnek Mücellithanesi

Oruç Aruoba

GEÇ GELEN AĞITLAR

GEÇTİ

Geç
ti.

ZOR

Un—
"funny
how
time
flies"
lies.
(lice
dice)
Dies.

KALAN SABAH

Gürültünün arkasından yavaşça süzüldün
Bazısı gürdü ışıklarının, bazısı süzgün
Uzakta bekleyen karanlığa doğru yürüdün
Gülümsemen üzgün gibiydi, biraz küskün

Biliyorum, artık doğmayacak öyle bir gün
Yapraklar dingin, dallarda sürgün
Ben alacakaranlığa kalkarken üzüntülüydün
O sabah en uzak yerindeydi gün

Sonra solgun renkleriyle geldi hüzün
Hızla geçip yanımdan yitiyordu yüzün.

BUĞU

Bu
gün
de
geç
ti

buz
çöz
ülü
yor

göç.

YAŞ
IM

Yas
ım

güz
üm

yaz
ım

say.

GEÇ GÜNEŞ

Güneşin batışı gecikti, ama gene kırık gün
Bugün de o kadar ışık var, ne kadarsa dün
Sudaki ak, tepelerdeki kar, geç ışıklar
Dilegelmeğe çalıştılar, ama yitikti türkün.

HAR

Sular bekliyorlar dağlarda
Sıkışıp kalmışlar buzullarda
Şimdi öyle katı duruyorlar
Coşup çağlayacaklar baharda.

ÖL
ÜM

Feride'nin anısına

Bak
ışın
da
taş
ı
yor
du

düş
tü.

ÇAT
LAK

Ta
bak
sak
sı
su
su
z

gün
eş
li
ku
ru
sı
cak

ka
ra
ra
cak

kaç.

BOŞ
UNA

Yanıp sönmeyin boşuna
Getirdiniz beni oyuna
Neler bekledim sizden
Hiçe çevirdiniz boyuna.

AY
NA

Bu gece pencerem bir ayna
Gözünü dikmiş bakıyor bana
Akıyor aşağıya camdaki buğu
Ama sisten ulaşamıyorum sana.

GE
NE

Artık günler uzamağa başlayacak
Bulutlarla kapanan gökyüzü açılacak
Güneş ışıyacak denizin dalgalarında
Ama geceler gene karanlık kalacak.

"NEAR"

Teknesi belirsiz deniz ışıkları geçiyor sulardan
Densiz sesler yankılanıyor patırtılı sokaklardan
Güneşin nasıl bir görkemi olabilir ki yarın sabah
Pırıltın şimdiden erişti karanlığıma uzaklardan.

KAR

Yağ
dı
işte
na
sıl
da
kay
ıp
gi
di
yor
her
şey
bi
zi
bek
le
me
den
geç
ti
bi
le
işte
yağ
dı.

YOSUN

Su
suz
sus
kun

yok
sun

su
yun
yok

yuğ
sun

su
sun

su
n.

ŞAK
AK

Bulutların yıprattığı güneş mecalsiz batıyor
Şakağımda kıpırdanan damar düzensiz atıyor
Biraz önce derinlere dalan bakışını gördüm
Hüzünlerin içinde bir sevgi, lekesiz yatıyor.

BEN
ZİN

Çak
mak
ge
ne
yan
mak
ne
ye

Şimdi dönüp baktın mı durgun ve karanlık denize?

ne
re
den
iz
in
im
iz

yak
mak

Nasıl da dingin ve aydınlık günler getirdiğine?

bak.

Defterimin üstünde bir begonya çiçeği var
İncecik ay gökte bir ak izin peşinden koşar
Soğuk pencerem karanlık ama buğusuz, temiz
Sanki yüreğimin içinde akan sıcaklık, kar.

DÖNÜŞ

Caddede karşıma birden dolunay çıktı
Yavaşça yürüdüm yukarı, gökyüzü açıktı
Güneş tam arkamda yitmişti, biliyordum
Meydana varınca mavilik de gidecekti.

UN VE TUZ

UN VE TUZ

Şimdi
kay
alara
serpil
se
lerdi
(flüt)
ya
vaş
ya
vaş
yol
yol
ak
ar
lardı
er
ir
lerdi

er
iş
emeden
(Bach?)
işi
te
me
de
n

ne?

tıpatıp iki vapur
yanyana

ya!

oysa

dağlar
da
ya
lar
lar
dı
da

devingen pencere ışıkları
(Pergolesi!)
direngen sokak lambaları

"touch"
(taç)
ta
"çak
mak"

ak.

AK

Sıvılaşıp akan pus altında
"fluidum vel liquidum"!
gönlünü renkli tut

bır
ak
ma

yine
yol yol
ışık
sıcak sarı
uçuk mavi
—nasıl oldu da...
ak

hep
ak.

DO

Dolu çıtırtıları
ak du
man
("Oratoryo")
oynak deniz birden duruldu
dur
du

dur.

"ÇOK GEÇ"

Biraz sonra
bulutların altın
a ine
ce
k

ak
lardan
kar
alardan
kurtul
an
mavi

akan
ak
an

•

şimdi
pırıl pırıl
gözüm
de
koyu lacivert
koyu yeşil
yap
rakları Avokado
nun

sen
in
in
ce
nun
•

ar
tık
din
gin
liği
ni
ya
yı
yor
your
göz
üm
de

•

penceren
in
camın
da
da
iş
te

gitti

o iki renk
bir
ara
da

şim
di

ya
nı
yor
koy
u

"kimin yıldız zamanı için ——".

NE

Nasıl da çabucak git
ti
bit
kiler doya
madan
şimdi aydınlık
cılız pembeler
de
renk
siz

orada

in
ce
ci
k

ge
ce
ge
l
se

se
n.

BİZ

Gün
eş
gitmeden yağmur geldi
(arp)
cam
da
dam
la
lar

mandalina ya da portakal
rengi kız
ıllık
son
ış
ık

kur
udu
bit
ti

(andante)

yeni
den
iz

biz
iz.

YA KUŞ YA ÖRÜMCEK

1.
Gecenin içinden
görünmeden
çığlık çığlığa
çıkıp — ne
arıyorsun?

2.
Uğultulu rüzgar.
Renksiz beyazlar
koyu maviden
uçup geçiyor.

Kal
kık
dal
kay
kık.

Aşk.

Ney
in
göl
ge
si?

Gün
eş
kay
gan.

Kay.

3.
Renksiz ışık
yoğun ve derin.
"It just breaks my heart——"

4.
Bacadan fışkıran
kömür dumanı
karanlıkta
beyaz gibi ——

ne
re
dey
se ——

Bilmeyiz
ki
öz
gür
ken
kim
ki
o ——

O.
"Sailing across the sea——"

Kar
an
kara
n
lık
ta
da.
"somewhere——"

Ta.

5.
Güney'e bakan
penceren
karanlık.

6.
"——can't help it——"
Kıs
kaç.
"——auf Liebe angestellt——"
Kıs
kanç.

Kıs
ma.
Aç.

Kaç
ta
ne ——

Ne?

•

Kan.

•

Kan
ma.

Kar
da
yağ
ar
sa ——

sen
ve
ben
hani ——

Kim?

•

Ay.

Ay
dın.

Ay
dın
lık.

Yanyana iki ışık yanıyor
Karanlığı çizgi çizgi keserek
Geçip gitmiş günleri anıyor
Serin rüzgar yavaşça eserek.

Ay
batıyor.

7.
Camın üzerinden geçip
ayışığında bir an durdu ——
başımı kaldırdığımda
artık yoktu.
Yarın
bulurum
biryerlerde.

8.
Yağmurda
da
çığlık çığlığa
arıyor——
"—— ——"

oysa
gör
müş
tüm

yanılamadan ——
Şimdi
sakin ve sürekli
sağanak altında

oysa
dol
un
ay

ayılamadan——

geç
miş
tim.

9.

"We play the game——"
Şimdi
sessizce
hızlanıyor.
"wishing my sadness a place"——
Koluma konan
değil
miş
hâlâ geziniyor
muş — işte
ışıktan kaçarak
yoklayarak
yordayarak
yor
ula
rak

var
mış
yok
muş ——

Seni öldürmeyeceğim.

"SOR
ROW"

Ad
ım
ad
ım
ad
ın.

YOK

Al
dan
ma
dan
al
dat
ma
dan

ne
ne
re
de
n.

"KIZILTILAR"

Güneyden gelme toprak kokusu karşıladı beni
Kapalı odadan geri dönünce düşünmekten seni
Kulağımda kalan ezgi zamanı sürüklüyordu
Işıkların arasına sıkışan renk
Gölgeni söylüyordu
Süzüyordu özlemini
Koyu bir iz
Geceleri
Ve bir hece dizisini
Sürüyordu
Kararmış bir deniz
Seni ve beni
Bizsiz.

GECİKME

Artık gündoğusundan geliyor
damlalar

Devrik güneşten kara yansıyan ışık
günbatısından gelen koyu
bulutlar

Sildiğim camda
çıtırtılar

Oluştu yeniden soğuk
damlalar

Elime bir sızı
saplandı
yazarken

Kar durmuştur
ar
tık

PUKE
RUA

Şimdi orada kayalar güneşlidir
Martılar çığlık çığlığa uçarlar
Küçücük yalıçapkını telaşlıdır
Sessizce vurur kıyıya dalgalar.

HALİM BEY'E AĞIT

UNDER
GROUND

Biz gene buradayız.
Sense oradaymışsın.

Sözlerimiz seni aradı
ama duvarda bir yazı vardı.
Güneşten düştü bir ışın, karardı.
Bir kapı çarpıldı karanlıkta, kapandı.
Gözlerimiz bulandı.
Sevgimiz
kala
kal
dı.

Yanaklarımız ıslak
ellerimiz kaypak
alınlarımız çıplaktı.
Sen
hep bizimken
biz gelmeden
hiç bilmeden
gitmiştin.

Anılarımız
utandı.

Bizim canlı bağımızdın sen
Yüreklerimiz coşkuyla çağlarken
Yavaş adımlarınla yaklaşır
Tutkumuzu okurdun gözlerimizden.

Biz yokken burada olurdun
Solmayan anılarımızı korurdun
Geri geldiğimizde hep sevgimize
Söyleyecek bir duru söz bulurdun.

Şimdi bir acılı özlemde yaşayacaksın
Orada ne kadar yağmur yağarsa yağsın
Silik yüzünde gülümseme ıslanmayacak
Burada iki sevgili yürek arasındasın.

Artık utanmayacak
parlak anılarımız
senin için paylaştığımız
son kadeh şarap
taşıdığımız iki yitik yaş
senin içindi
senin kalacak.

ANTASTEN

Dok
un
dün
ya
ya
düş
ün
ce
nle

renk
ler
in
dok
usu
na
dok
un

yum
uş
ak

bak
ma
gör
me

düş
ün
kat
ıl
katı
l
kal

al.

UD

Bir kuş öt
tü on
ca
gür
ül
tü ara
sın
da
ta
m gün
eş bat
ar ke
n
öt
ü yor
du

Du.

YOK
UŞTAN
İN
ERKEN

Yavaş inersin yokuştan
Kar taneleri irileşirken
Kimler bakmış uzaktan
Yolunda hızla gelişirken

Hep ileri yürürken
Gözü kapalı güvenirken
Boyuna düştüğün tuzaktan
Sürünüp çıkmağa çalışırken

Adımların kısalmış
Işığını gece almış
Zamanın geçişirken
Kırık anısı kalmış.

GRİ

Du
man ve dam
la
ak ve ak

an
la
ma
mam
man
dam
dan
pus
sus.

UÇ
AK

Uzaklara yönelmiş incecik çizgi—
nasıl da hızlı gidersin
İşte, vardın bile ereğine—
peşinden dönenen yer neylesin
Keser göğün uçuk mavisini aydınlığın—
izin silinir sonra
Sanki tek iççekişle tüm dünyayı dolduran
hüzünlü nefessin.

DÜN
ERKEN

Akşam kızıllığı çok kısa sürdü
Daha o gitmeden ışıklar göründü
Koyu döndü vapur sürüklenerek
Bütün olup bitenler sanki dündü.

ÇİTSERÇESİ

Yetmişdokuzuncu baharındaki Kant'ın anısına

Hep sen miydin
her bahar gelen
son bahar gel
meyen
öt
meyen

ilk kez
son kez
?
•

Güneş çatıyı aşmak üzere.
Top
rak
a
K — bel
ki orada
ta
da
öt
er
sin
sen

ta
da
ta
da
da.

Pireneleri aşmak zor.

NATÜR
MORT

Doğa
ma
yan
gün
eş.
•
Doğ
ama
yan
gün
eş.
•
Doğama
yan
güneş.
•
Be
gone
ya.

MEHR

Sararan yeşiller grileşirken
koyu dolandı geldi beyaz vapur.
Kazık çakma tertibatlı algarina
hâlâ açıkta — kavuniçi ve siyah.
Tersaneden geri geri çıkıp
ak köpüklerle yan yan gitti kara römorkör
kanaldan aşağıya akıntıyı ortalarken
parlak tepe ışığını yaktı
kızıl karanlığın altına
gelince.
("Alman Dansları"!)
Kur
uyor
be
gon
ya.
("Sabah Havadisleri"!)
Elim.

Dur
uyor.

Ya.

•

Sular karanlıkta
da
mavi.

Ak.

Ma
vi.
(Vie —
wie?!)
İm.

Koyu bulutların altından yayıldı
Dalgalara son yoğun ışıkları
gün
eş
in.

Ya
yıl
ır.

Ya.

Eş
er
İm.

I.
Im
mer
Me.
Me
er.

BİTTİ

Tepe karanlıkta.
Kuşlar yüksekte.
Çalı yorgun.
Yaprak kuru.

Deniz akar.
Hava soğuk.

Su koyu.
Işık az.

Geçti.
Gitti.

İçindekiler

EÇTİ 5
OR 6
ALAN
ABAH 7
UĞU 8
AŞ
M 8
EÇ
ÜNEŞ 9
IAR 10
)L
)M 11
AT
AK 12
)OŞ
JNA 13
\Y
JA 14
GE
NE 15
NEAR" 16
KAR 17
YOSUN 18
ŞAK
AK 19
BEN
ZİN 20
DÖNÜŞ 21

UN VE TUZ 23-32

UN VE TUZ 25
AK 26
DO 27

"ÇOK
GEÇ" 28
NE 30
BİZ 31

YA KUŞ YA ÖRÜMCEK 33-41

"SOR
ROW" 43
YOK 44
"KIZILTILAR" 45
GECİKME 46
PUKE
RUA 47

HALİM BEY'E AĞIT 49-53

ANTASTEN 55
UD 56
YOK
UŞTAN
İN
ERKEN 57
GRİ 58
UÇ
AK 59
DÜN
ERKEN 60
ÇİTSERÇESİ 61
NATÜR
MORT 62
MEHR 63
BİTTİ 65

Oruç Aruoba'nın burada yayımladığı metinler, yazılış sırasıyla, şu ciltler içinde toplanmıştır:-

OL
AN
(22 Ağustos 1986 - 30 Mayıs 1987)

KESİK
ESİN-
TİLER
(27 Şubat - 31 Mayıs 1988)

GEÇ GELEN
AĞITLAR
(8 Ekim 1988 - 22 Ocak 1989)

SAYIKLAMALAR
(2 Temmuz 1988-17 Ağustos 1991)

Bu ciltlerin
bütün nüshaları numaralanmış olan ilk basımları
1000'er adet yapılmış;
1-100 arası numaralı nüshalar yazarca imzalanmış,
1-50 arası numaralı nüshalar satışdışı tutulmuştur.

Bu nüsha, bu cildin

numaralı nüshasıdır.

Mep his to
matinier ?